

As plantas e a Escritura

3000 a.C
Comeza a escribirse sobre papiro

O papiro é unha planta empregada en Exipto para facer sandalias e barcos, coa que aprenderon a facer follas para escribir.

A planta do papiro medra as beiras do Nilo

Exípcios, árabes e monxes medievais plasmaron ideas sobre papiro

O papiro substituiu as táboas, pedras e pezas de cerámica. É lixeiro, rápido de escribir nel, e a súa flexibilidade permite facer rollos. Foi moi utilizado ata ben entrada a Idade Media.

s. X e XI
Os árabes introducen o papel en Europa

Os chinos xa inventaran o papel no século II, a partir de fibras vexetais e trapos desfeitos cun grande mazo de madeira, e empregando algas comacementante. No ano 751, en Samarcanda, os árabes aprendenduns prisioneiros chinos a receita do papel. Esta técnica estenderase polo seu imperio ata chegar a Córdoba, no século X.

O papel entra en Europa pola Península.

En Santo Domingo de Silos consérvase o papel europeo máis antigo: un misal mozárabe do século X.

Os muíños papeleiros propáganse polo mediterráneo, chegando a França e Italia no século XIII, e a Centroeuropa a fins do século XIV.

Os árabes aprenden dos chineses a facer papel dende trapos.

s. II d.C.
Exténdese o uso do pergamo

Emprégase pel de cordeiro e tenreira, e tamén cabra, gacela ou avestruz. A *vieira* de maior calidade, faise de tenreira recién naciida. As peles limpianse de restos de pelo e carne con baños de auga quente e cal. Con xeso absorbíase a graxa. Logo rasúbanse cunha espátula e alisabanse con pedra pómex.

O pergamo é unha pel curtida e pulida.

As cualidades do pergamo permiten encadernalo: acaba de nacer o libro.

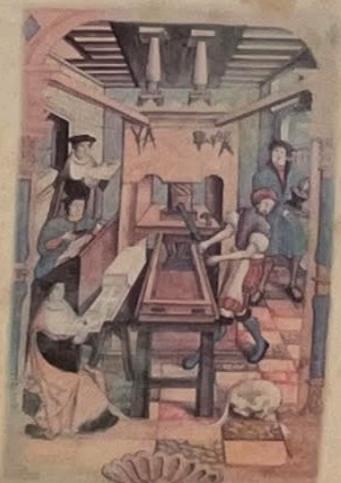
Pódese escribir polas dúas caras, ten unha grande duración, respecta as cores orixinais das ilustracións, e admite o emprego da pluma, dándoun mellor trazo que a cana.

Os primeiros papeis europeus fixérонse de trapos.

Trapos de algodón, lino e cáñamo, cordas e redes vellas son os materiais para elaborar o papel.

As fases son:

1. Airear e lavar os trapos.
2. Recortar en tiras.
3. Deixar molecer as fibras en auga durante varios días.
4. Golpear a pasta nun batán, un mazo hidráulico.
5. Darlle forma á pasta cos moldes.

Menos resistente que o pergamo, proibiuse para usos oficiais.

Se ben a produción do papel é moi menos lenta e custosa que a do pergamo, tamén era moi menos resistente, polo que non se aceptaba para documentos importantes. A partir da imprenta, o uso do papel fara uso universal.